

УДК 378.147:373.2:316.46

DOI <https://doi.org/10.32782/academ-ped.psyh-2026-10.33>**Надія СТАДНІК**

кандидат педагогічних наук,
старший викладач кафедри педагогіки і психології,
Комунальний заклад Київської обласної ради
«Білоцерківський гуманітарно-педагогічний фаховий коледж»
n.stadnik72@ukr.net
ORCID: 0000-0002-2619-4419

Юлія ВОЛИНЕЦЬ

кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри дошкільної та початкової освіти,
Інститут післядипломної освіти
Київського університету імені Бориса Грінченка
y.volynets@kubg.edu.ua
ORCID: 0000-0002-3849-0821

Наталія ЮРЧУК

старший викладач кафедри дошкільної та початкової освіти,
Інститут післядипломної освіти
Київського університету імені Бориса Грінченка
n.yurchuk@kubg.edu.ua
ORCID: 0009-0005-7391-6786

ФОРМУВАННЯ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНДАРТУ ТА СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ ВИКЛИКІВ

Анотація. *Мета статті* полягає у теоретичному обґрунтуванні структури лідерських якостей майбутніх фахівців дошкільної освіти та визначенні педагогічних орієнтирів їх формування відповідно до професійного стандарту вихователя, сучасного законодавства й актуальних освітніх викликів. **Методологія** дослідження ґрунтується на аналізі та порівнянні нормативно-правових документів, контент-аналізі загальних і професійних компетентностей, систематизації вітчизняних і зарубіжних праць із педагогічного та розподіленого лідерства, а також на концептуальному моделюванні. **Наукова новизна** полягає у нормативно орієнтованому уточненні лідерських якостей не лише як передумови управлінської кар'єри, а й як складника професійної готовності майбутнього вихователя. Запропоновано модель, що охоплює ціннісно-мотиваційний, стратегічно-організаційний, партнерсько-комунікативний, емоційно-рефлексивний та інноваційно-цифровий компоненти. **Висновки.** Лідерство вихователя виявляється у відповідальному прийнятті рішень, ініціюванні позитивних змін, фасилітації командної взаємодії, підтримці партнерства з родинами, захисті прав та інтересів дитини, а також у готовності до професійного навчання. Його формування потребує наскрізного включення лідерських дій до змісту дисциплін і практики, використання професійних кейсів, ротачії ролей у студентських командах, рефлексивно-коучингового супроводу, автентичного оцінювання та системного опрацювання безпекових, інклюзивних і цифрових ситуацій. Практичне значення положень полягає у можливості використання моделі для оновлення освітніх програм, завдань педагогічної практики, індивідуальних траєкторій професійного розвитку та критеріїв оцінювання результатів навчання. Запропонована структура може бути операціоналізована через дескриптори професійних дій і застосована у подальших емпіричних дослідженнях.

Ключові слова: лідерство, лідерські якості, лідерська компетентність, майбутній вихователь, дошкільна освіта, професійний стандарт, педагогічне партнерство, розподілене лідерство, професійна підготовка.

© Н. Стаднік, Ю. Волинець, Н. Юрчук, 2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

Nadiia STADNIK

*Candidate of Pedagogical Sciences,
Senior Lecturer at the Department of Pedagogy and Psychology,
Kyiv Regional Council Communal Institution Bila Tserkva Applied Humanitarian Pedagogical College
n.stadnik72@ukr.net
ORCID: 0000-0002-2619-4419*

Yuliia VOLYNETS

*Candidate of Pedagogical Sciences,
Associate Professor at the Department of Preschool and Primary Education,
Institute of Postgraduate Education,
Borys Grinchenko Kyiv University
y.volynets@kubg.edu.ua
ORCID: 0000-0002-3849-0821*

Nataliia YURCHUK

*Senior Lecturer at the Department of Preschool and Primary Education,
Institute of Postgraduate Education,
Borys Grinchenko Kyiv University
n.yurchuk@kubg.edu.ua
ORCID: 0009-0005-7391-6786*

**FORMATION OF LEADERSHIP QUALITIES OF FUTURE PRESCHOOL
EDUCATION PROFESSIONALS IN THE CONTEXT OF THE PROFESSIONAL
STANDARD AND CURRENT EDUCATIONAL CHALLENGES**

Abstract. *The purpose of the article is to theoretically substantiate the structure of leadership qualities of future preschool education professionals and to identify pedagogical guidelines for their development in accordance with the Professional Standard for Preschool Teachers, current legislation and contemporary educational challenges. The methodology combines analysis and comparison of regulatory documents, content analysis of general and professional competences, systematisation of Ukrainian and international research on pedagogical and distributed leadership, and conceptual modelling. The scientific novelty lies in a normative-oriented interpretation of leadership qualities not only as a prerequisite for an administrative career, but also as an integral part of the professional readiness of future preschool teacher. A model is proposed: value-motivational, strategic-organisational, partnership-communicative, emotional-reflective and innovative-digital.*

Conclusions. *Teacher leadership is expressed through responsible decision-making, initiation of positive change, facilitation of teamwork, partnership with families, protection of children's rights and best interests, and readiness for continuous professional learning. Its development requires the systematic inclusion of leadership actions in academic courses and practicum, professional cases, rotating roles in student teams, reflective and coaching support, authentic assessment, and sustained work with safety, inclusion and digital-responsibility scenarios. The practical value of the proposed framework lies in its applicability to curriculum revision, practicum assignments, individual professional-development pathways and assessment criteria. The model can be operationalised through descriptors of observable professional actions and further tested in empirical research.*

Key words: *leadership, leadership qualities, leadership competence, future preschool teacher, preschool education, professional standard, pedagogical partnership, distributed leadership, professional training.*

Постановка проблеми. Сучасна дошкільна освіта в Україні розвивається в умовах оновлення законодавства, посилення безпекових та інклюзивних вимог, цифровізації взаємодії з родинами і необхідності підтримувати психологічне благополуччя дітей у ситуації суспільної нестабільності. Закон України «Про дошкільну освіту» закріплює дитиноцентризм, партнерство із сім'єю, безпечність освітнього середовища,

професійну відповідальність і цифровізацію як важливі засади функціонування галузі [6]. Це змінює професійне очікування від вихователя: він має бути не лише виконавцем методичних приписів, а й суб'єктом відповідальної ініціативи, організатором взаємодії та учасником командного прийняття рішень.

Професійний стандарт «Вихователь закладу дошкільної освіти» безпосередньо відносить

лідерську компетентність до загальних компетентностей і пов'язує її зі здатністю приймати ефективні професійні рішення, відповідально виконувати обов'язки та мотивувати людей до спільної мети [5]. Водночас у практиці підготовки здобувачів вищої освіти такі результати часто розпорошено між різними освітніми компонентами. Виникає потреба уточнити структуру лідерських якостей майбутнього вихователя і визначити способи їх наскрізного формування у закладі вищої освіти.

Аналіз джерел та останніх досліджень. Вітчизняні дослідники розглядають лідерство майбутнього вихователя як поєднання професійних, комунікативних, цифрових та особистісних ресурсів. О. Отич акцентує на значенні комунікативного лідерства й соціального партнерства університетів та закладів дошкільної освіти для розвитку професійного потенціалу педагогів [3]. Г. Захарська систематизує якості, пов'язані з ініціативністю, адаптивністю, комунікативністю, творчістю, емпатією та відповідальністю [2], а М. Починкова доводить необхідність цілеспрямованого розвитку лідерської компетентності у професійній підготовці майбутніх фахівців дошкільної освіти [4].

Міжнародний дискурс змщує увагу від лідерства як формального статусу до педагогічного, реляційного й розподіленого лідерства. Воно ґрунтується на довірі, спільних цілях, професійному діалозі та здатності педагогів впливати на якість освітньої практики [10; 11]. Дослідження професійного розвитку підтверджують роль рефлексії, наставництва і спільного навчання у становленні педагогічного лідерства [9]. Виникає потреба у створенні моделі, що поєднає ці підходи з українськими нормативними вимогами та умовами безпеки, інклюзії і цифрової відповідальності.

Мета статті полягає у теоретичному обґрунтуванні структури лідерських якостей майбутніх фахівців дошкільної освіти та визначенні педагогічних орієнтирів їх формування у закладах вищої освіти. Для її реалізації застосовано аналіз нормативних документів і наукових праць, систематизацію та концептуальне моделювання.

Виклад основного матеріалу. Лідерство майбутнього вихователя доцільно розглядати як інтегративний вимір професійної діяльності, а не як набір загальних рис чи підготовку лише

до адміністративної посади. Професійний стандарт поєднує лідерську компетентність із прогностичною, організаційною, оцінювально-аналітичною, психоемоційною, партнерською та інформаційно-комунікаційною компетентностями [5]. Базовий компонент дошкільної освіти орієнтує вихователя на діяльнісну організацію освітнього процесу, партнерство з родиною та створення умов участі кожної дитини [1]. Державний стандарт дошкільної освіти, що набирає чинності з 01 вересня 2027 р., посилює компетентнісну логіку та вимагає завчасного оновлення змісту підготовки педагогічних кадрів [7].

Стандарт вищої освіти за спеціальністю 012 «Дошкільна освіта» передбачає готовність випускника розв'язувати складні професійні завдання в умовах невизначеності, взаємодіяти з учасниками освітнього процесу, забезпечувати якість і безпеку та застосовувати сучасні технології [8]. Отже, освітня професійна програма має не ізолювати лідерство в межах окремого курсу, а передбачати послідовний досвід професійного вибору, командної координації, аргументації рішень і рефлексії їхніх наслідків.

Лідерські якості майбутнього фахівця дошкільної освіти визначаємо як інтегровану сукупність ціннісних орієнтацій, особистісних властивостей і професійних здатностей, що забезпечує відповідальне прийняття рішень, ініціювання позитивних змін, організацію партнерської та командної взаємодії, педагогічний вплив без примусу, рефлексивне самовдосконалення і захист інтересів дитини. Запропонований підхід переносить акцент з адміністративного статусу на професійну готовність кожного вихователя впливати на якість освітнього процесу та спільно відповідати за його результати.

Структура лідерських якостей охоплює такі компоненти.

Ціннісно-мотиваційний компонент охоплює дитиноцентричність, професійну доброчесність, соціальну відповідальність, внутрішню мотивацію до розвитку і готовність відповідати за якість прийняття власних рішень. Він визначає етичні межі професійного впливу: ініціатива не може перетворюватися на самопросування, а переконування – на маніпуляцію. Формування компонента потребує вирішення таких протиріч, як: баланс між безпекою та автономією дитини, конфіденційність та обов'язок

реагувати на загрозу, повагу до родинної культури й недопущення дискримінації.

Стратегічно-організаційний компонент включає цілепокладання, прогнозування, планування, самоорганізацію, пріоритизацію, прийняття рішень, моніторинг і коригування дій. Для вихователя стратегічність починається з уміння бачити перспективу розвитку конкретної дитини й групи, передбачати ризики, формулювати цілі, домовлятися про ролі та перевіряти результат. Такий досвід формується через мікропроекти, командне планування освітнього середовища, розроблення алгоритмів дій у кризових ситуаціях і аналіз наслідків професійного вибору.

Партнерсько-комунікативний компонент поєднує здатність слухати, вести діалог, фасилітувати обговорення, надавати й приймати зворотний зв'язок, конструктивно розв'язувати конфлікти та підтримувати розподілене лідерство. У дошкільній освіті якість взаємодії залежить від узгодженості дій родини, вихователів, асистентів, психологів та інших фахівців. Комунікативний лідер не монополізує рішення, а створює умови, за яких учасники можуть висловити позицію, побачити спільну мету й розподілити відповідальність. Це відповідає дослідженням педагогічного та розподіленого лідерства [10; 11].

Емоційно-рефлексивний компонент охоплює усвідомлення власних емоцій і професійних установок, самоконтроль, емпатію, адаптивність, толерантність до невизначеності, стійкість та здатність учитися на досвіді. Вихователь має уміти не переносити власне напруження на дитину, вчасно звертатися за підтримкою, делегувати завдання і відновлювати професійну ефективність. У контексті воєнного стану особливо важливо розвивати травма-інформовану чутливість, уміння діяти в межах компетентності та співпрацювати з фахівцями психологічної й соціальної підтримки.

Інноваційно-цифровий компонент передбачає відкритість до змін, критичне мислення, інформаційну грамотність, безпечну цифрову комунікацію, дотримання конфіденційності та оцінювання педагогічної доцільності технологій. Майбутній вихователь має бути спроможним організовувати цифрову взаємодію з родинами, захищати персональні дані дітей, критично перевіряти згенерований штучним

інтелектом зміст і не підмінювати технологіями професійне судження. Цей компонент пов'язує ініціативність із відповідальністю за наслідки цифрового рішення.

Розглянемо педагогічні орієнтири формування лідерських якостей.

Першим орієнтиром є нормативно-компетентісне оновлення освітньо-професійної програми. Результати навчання, зміст дисциплін, завдання практики та критерії оцінювання мають бути співвіднесені з професійним стандартом і конкретизовані через спостережувані дії: обґрунтування рішення з урахуванням інтересів дитини, фасилітацію командного обговорення, планування спільного проекту, комунікацію з батьками, реагування на ризик і аналіз власної помилки. Це дає змогу уникнути формального прикріплення лідерської компетентності до однієї дисципліни.

Другим орієнтиром є практико-орієнтоване навчання. Кейси, рольові та ділові ігри, симуляції педагогічної ради, моделювання зустрічі з батьками, аналіз критичних інцидентів, командне проектування інклюзивного осередку або плану безпеки створюють ситуації відповідального вибору.

Третім орієнтиром є організація розподіленого лідерства у студентських командах. Викладачеві варто оцінювати не лише продукт, а й уміння делегувати, підтримувати ініціативу інших, визнавати експертизу колег і відповідально виконувати свою роль. Такий підхід узгоджується з висновками про значення довіри, професійного діалогу та спільних цілей для розподіленого лідерства [11].

Четвертим орієнтиром є рефлексивно-коучинговий супровід. Рефлексивний щоденник, портфоліо професійних ситуацій, само- і взаємооцінювання, структурований зворотний зв'язок та наставницькі бесіди допомагають здобувачеві вищої освіти усвідомити не лише результат, а й спосіб дії. Доцільними є запитання: «Який вплив мала моя дія на дитину й команду?», «Чий голос не був почутий?», «Який ризик я не врахував?», «Коли потрібно було передати ініціативу іншому?» тощо. Дослідження професійного розвитку у сфері вищої освіти підтверджують цінність таких практик для переходу від виконання окремих методичних дій до усвідомленого педагогічного лідерства [9].

П'ятим орієнтиром є інтеграція безпекових, інклюзивних і цифрових завдань у всі етапи підготовки. Лідерство у сфері безпеки передбачає розпізнавання ризиків, знання алгоритмів, спокійну комунікацію і координацію дій. Інклюзивне лідерство виявляється у здатності виявляти бар'єри, забезпечувати участь кожної дитини, співпрацювати з командою супроводу та запобігати стигматизації. Цифрове лідерство охоплює критичний вибір інструментів, захист даних, медіаграмотність та етичне використання штучного інтелекту. У цих сферах особливо важливе поєднання самостійності здобувача з чітким позначенням професійних і правових меж.

Шостим орієнтиром є стале партнерство закладів вищої та дошкільної освіти. Практика має бути середовищем, де здобувач вищої освіти спостерігає різні моделі лідерства, бере участь у командних нарадах, аналізує професійні ситуації, реалізує невеликий проєкт і отримує доказовий зворотний зв'язок від наставника. Упровадження моделі взаємної відповідальності між викладачем, наставником від закладу дошкільної освіти та здобувачем-практикантом дає змогу інтегрувати теоретичні знання у практичну площину, забезпечуючи плавний перехід майбутнього фахівця до реальної професійної культури [3]. Автентичне оцінювання має спиратися на аналіз етичного випадку, сценарій взаємодії з батьками, план

командного проєкту, рефлексивний звіт або портфоліо практики, а не лише на тестування знання теорій лідерства.

Висновки. Формування лідерських якостей майбутніх фахівців дошкільної освіти є нормативно зумовленим напрямом модернізації професійної підготовки. Лідерство вихователя не зводиться до формального статусу чи особистої харизми. Воно виявляється у відповідальному прийнятті рішень, ініціюванні позитивних змін, етичній комунікації, координації командної взаємодії, рефлексії та захисті інтересів дитини дошкільного віку. Окреслена модель лідерського потенціалу майбутнього фахівця дошкільної освіти базується на синергії п'яти ключових компонентів: ціннісно-мотиваційного, стратегічно-організаційного, партнерсько-комунікативного, емоційно-рефлексивного та інноваційно-цифрового.

Ефективне формування цих якостей потребує наскрізної організації освітньої програми, професійних кейсів і симуляцій, ротації ролей у командах, рефлексивно-коучингового супроводу, партнерства з базами практики та автентичного оцінювання.

Перспектива подальших досліджень пов'язана з операціоналізацією запропонованої структури, розробленням рівневих дескрипторів і діагностичного інструментарію, експертною валідацією моделі та емпіричним вивченням ефективності окремих освітніх технологій.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Базовий компонент дошкільної освіти (Державний стандарт дошкільної освіти) : нова редакція, затв. Наказом МОН України від 12.01.2021 № 33. URL: https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/rizne/2021/12.01/Pro_novu_redaktsiyu%20Bazovoho%20komponenta%20doshkilnoyi%20osvity.pdf (дата звернення: 10.06.2026).
2. Захарська Г. П. Класифікація лідерських якостей вихователя закладу дошкільної освіти у науковому дискурсі. *Інноваційна педагогіка*. 2024. Вип. 67. Т. 1. С. 165–167. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6085/2023/67.1.35>
3. Отич О. М. Особливості взаємодії університетів і закладів дошкільної освіти в розвитку лідерського потенціалу педагогічних працівників. *Освітня аналітика України*. 2023. № 2(23). С. 34–48. DOI: <https://doi.org/10.32987/2617-8532-2023-2-34-48>
4. Починкова М. М. Лідерська компетентність майбутнього педагога як необхідний складник професійної підготовки. *Освіта та педагогічна наука*. 2024. № 2(186). С. 63–72. URL: <https://eps.luguniv.edu.ua/index.php/eps/article/view/181> (дата звернення: 10.06.2026).
5. Професійний стандарт «Вихователь закладу дошкільної освіти» : затв. Наказом Міністерства економіки України від 19.10.2021 № 755-21. URL: https://register.nqa.gov.ua/uploads/0/357-nakaz_755.pdf (дата звернення: 10.06.2026).
6. Про дошкільну освіту : Закон України від 06.06.2024 № 3788-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/3788-20> (дата звернення: 10.06.2026).
7. Про затвердження Державного стандарту дошкільної освіти : Постанова Кабінету Міністрів України від 26.11.2025 № 1557. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1557-2025-%D0%BF> (дата звернення: 10.06.2026).
8. Стандарт вищої освіти України: перший (бакалаврський) рівень, галузь знань 01 «Освіта/Педагогіка», спеціальність 012 «Дошкільна освіта» : затв. Наказом МОН України від 21.11.2019 № 1456, зі змінами.

URL: <https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/vishcha-osvita/zatverdzeni%20standarty/2021/07/28/012-Doshk.osvita-bakalavr.28.07.pdf> (дата звернення: 10.06.2026).

9. Fonsén E., Ukkonen-Mikkola T. Early Childhood Education Teachers' Professional Development towards Pedagogical Leadership. *Educational Research*. 2019. Vol. 61, no. 2. P. 181–196. DOI: <https://doi.org/10.1080/00131881.2019.1600377>

10. Fonsén E., Szecsi T., Kupila P., Liinamaa T., Halpern C., Repo M. Teachers' Pedagogical Leadership in Early Childhood Education. *Educational Research*. 2023. Vol. 65, no. 1. P. 1–23. DOI: <https://doi.org/10.1080/00131881.2022.2147855>

11. Heikka J., Pitkäniemi H., Kettukangas T., Hyttinen T. Distributed Pedagogical Leadership and Teacher Leadership in Early Childhood Education Contexts. *International Journal of Leadership in Education*. 2021. Vol. 24, no. 3. P. 333–348. DOI: <https://doi.org/10.1080/13603124.2019.1623923>

REFERENCES:

1. Bazovyi komponent doshkilnoi osvity (Derzhavnyi standart doshkilnoi osvity) [Basic component of preschool education (State Standard of Preschool Education)]. (2021). Nakaz Ministerstva osvity i nauky Ukrainy No. 33, January 12, 2021. Retrieved from https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/rizne/2021/12.01/Pro_novu_redaktsiyu%20Bazovoho%20komponenta%20doshkilnoyi%20osvity.pdf [in Ukrainian].

2. Zazharska, H. P. (2024). Klasyfikatsiia liderskykh yakosti vykhovatelya zakladu doshkilnoi osvity u naukovomu dyskursi [Classification of leadership qualities of a preschool teacher in academic discourse]. *Innovatsiina pedahohika*, 67(1), 165–167. <https://doi.org/10.32782/2663-6085/2023/67.1.35> [in Ukrainian].

3. Otych, O. M. (2023). Osoblyvosti vzaємодii universytetiv i zakladiv doshkilnoi osvity v rozvytku liderskoho potentsialu pedahohichnykh pratsivnykiv [Features of interaction between universities and preschool education institutions in developing the leadership potential of educators]. *Osvitnia analityka Ukrainy*, 2(23), 34–48. <https://doi.org/10.32987/2617-8532-2023-2-34-48> [in Ukrainian].

4. Pochynkova, M. M. (2024). Liderska kompetentnist maibutnoho pedahoha yak neobkhidnyi skladnyk profesiinoi pidhotovky [Leadership competence of the future teacher as a necessary component of professional training]. *Osvita ta pedahohichna nauka*, 2(186), 63–72. Retrieved from <https://eps.luguniv.edu.ua/index.php/eps/article/view/181> [in Ukrainian].

5. Profesiyni standart «Vykhovatel zakladu doshkilnoi osvity» [Professional Standard «Preschool Teacher»]. (2021). Nakaz Ministerstva ekonomiky Ukrainy №. 755-21, October 19, 2021. Retrieved from https://register.nqa.gov.ua/uploads/0/357-nakaz_755.pdf [in Ukrainian].

6. Pro doshkilnu osvitu [On Preschool Education]. (2024). Zakon Ukrainy №. 3788-IX, June 6, 2024. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/go/3788-20> [in Ukrainian].

7. Pro zatverdzhennia Derzhavnoho standartu doshkilnoi osvity [On approval of the State Standard of Preschool Education]. (2025). Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy №. 1557, November 26, 2025. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/go/1557-2025-%D0%BF> [in Ukrainian].

8. Standart vyshchoi osvity Ukrainy: pershyi (bakalavrskyi) riven, haluz znan 01 Osvita/Pedahohika, spetsialnist 012 Doshkilna osvita [Higher Education Standard of Ukraine: first (bachelor's) level, field 01 Education/Pedagogy, specialty 012 Preschool Education]. (2019). Nakaz Ministerstva osvity i nauky Ukrainy №. 1456, November 21, 2019, as amended. Retrieved from <https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/vishcha-osvita/zatverdzeni%20standarty/2021/07/28/012-Doshk.osvita-bakalavr.28.07.pdf> [in Ukrainian].

9. Fonsén, E., & Ukkonen-Mikkola, T. (2019). Early childhood education teachers' professional development towards pedagogical leadership. *Educational Research*, 61(2), 181–196. <https://doi.org/10.1080/00131881.2019.1600377> [in English].

10. Fonsén, E., Szecsi, T., Kupila, P., Liinamaa, T., Halpern, C., & Repo, M. (2023). Teachers' pedagogical leadership in early childhood education. *Educational Research*, 65(1), 1–23. <https://doi.org/10.1080/00131881.2022.2147855> [in English].

11. Heikka, J., Pitkäniemi, H., Kettukangas, T., & Hyttinen, T. (2021). Distributed pedagogical leadership and teacher leadership in early childhood education contexts. *International Journal of Leadership in Education*, 24(3), 333–348. <https://doi.org/10.1080/13603124.2019.1623923> [in English].

Дата першого надходження статті до видання: 07.07.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 17.08.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 19.10.2026